

χαριτωμέναις δέσποιναις,
γενναίους ἰππόταις τόσους
τῶν περασμένων ἡμερῶν
νά μοῦ ὀνοματίζη,
συντρίβεται ἡ καρδία μου,
νά σβύνωμαι μοῦ ἐφάνη,
καὶ λέγω, ποιητῆ, ποθῶ
'ς ἐκείναις νά ὀμιλήσω
ταῖς δυὸ ψυχαῖς, ὅπου μαζῆ
ζευγαρωμέναις πᾶνε,
καὶ τόσο φαίνοντ' ἐλαφραῖς
'στὸν ἄνεμο πῶς εἶναι.
Καὶ μ' ἀποκρίθη, θενά ἰδῆς
ἀφοῦ μᾶς πλησιάσουν,
καὶ τότε παρακάλεσ' ταις
'στὸν ἔρωτα ἐκείνου,
ὅπου ταις σέρνει ἔτσι μαζῆ,
κ' ἐκείναις θενά ἔλθουν.
Καθὼς ταις γέρνει κατὰ μᾶς
τὸ φύσημα τοῦ ἀνέμου,
ἔσυρα μιά ψηλὴ φωνή,
ψυχαῖς βασανισμέναις,
ἔλαττε νά ὀμιλήσετε,
ἂν ἄλλος δὲν τ' ἀρνιέται.

(ἔκολουθεῖ)

ΠΟΙΚΙΛΑ

Περὶ Πυρίτιδος. — Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ἡ πυρίτις ἢ τοῦλάχιστον οὐσία τις παρεμφερῆς ἦτο γνωστὴ εἰς ἀρχαιοτάτους χρόνους· σχολιαστὴς κώδικος νόμων τοῦ Ἰνδοστὰν ἰσχυρίζεται, ὅτι ἐγένετο ἐκεῖ χρῆσις αὐτῆς πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων. Ὁ Μάρκος Γράχος, ζήσας περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Θ'. αἰῶνος, ἀναφέρει δύο εἶδη πυροτεχνημάτων, ἅτινα ἀμφοτέρω, λέγει, παρασκευάζοντο δι' ἀνθρακος, θείου καὶ νί-

τρου, τούτέστιν ἀκριβῶς διὰ τῶν ὑποστάσεων τῆς πυρίτιδος. Ὁ Βάκων ἐγνώριζεν ἐπίσης καὶ αὐτὸς τὴν ὕλην ταύτην, ἀλλ' ἐφοβεῖτο νά τὴν ἀποκαλύψῃ πολὺ φανερά, ὅπως μὴ κάμῃ ὁ λαὸς κακὴν αὐτῆς χρῆσιν· ὑποθέτει δὲ οὗτος, ὅτι ὁ Γεδεὼν διὰ τῆς πυρίτιδος κατώρθωσε νά νικήσῃ τοὺς Μαδιανίτας μετὰ τῶν τριακοσίων του. Διαφεύγει τὴν μνήμην ἡμῶν τὸ ὄνομα ἐκείνου, ὅστις ἐν Θεσσαλίᾳ κατὰ τὴν μυθολογίαν ἀπεμιμείτο τοὺς κεραυνούς τοῦ Διός· ἔνεκα τοῦ ὁποίου ὀργισθεὶς ὁ ἐρίγδουπος ἐξηκόντισε κεραυνὸν καὶ τὸν κατέκαυσε. Μὴ καὶ οὗτος μετεχειρίζετο πυρίτιδα καὶ ἔγεινε θῦμα τῆς ἰδίας τέχνης;

Αἱ πρῶται γνώσεις περὶ χρήσεως τῆς πυρίτιδος ἐν Εὐρώπῃ ἀναβαίνουν εἰς τὸν ἔννατον αἰῶνα· ἀρχαῖος χρονογράφος ἀναφέρει, ὅτι ὁ ἡγεμὼν τῆς Τύνιδος εἰς ναυμαχίαν πρὸς τὸν μαῦρον βασιλέα τῆς Σεβίλλης μετεχειρίσθη αἰδηροὺς σωλῆνας, ἐκπυροσφροτοῦντας ὡς ὁ κεραυνός. Οἱ Βενετοὶ μετεχειρίσθησαν πυρίτιδα εἰς πόλεμον πρὸς τοὺς Γενουησίους τὸ 1380 καὶ ἅπασα ἡ Ἰταλίκα κατηγόρησεν αὐτὰς ὅτι παρέβησαν τὰ εὐγενῆ τοῦ πολέμου ἔθιμα.

Ὁ Κερβάντης, ὅστις ὡς γνωστὸν ἐν τῇ συγγραφῇ του ἐξέθετο πολλὰ δόγματα ἠθικά, τίθησιν εἰς τὸ στόμα τοῦ δὸν Κιχώτου ὅτι ὁ ἐφευρέτης τοῦ πυροβολικοῦ εὐρίσκεται εἰς τὸν ἄδην. Ὁ Μίλτων εἰς τὸν *Ἀπολεσθέντα Παράδεισον* ἀποδίδει τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ τηλεβόλου εἰς τοὺς ἀρχηγούς τῶν Σατανικῶν ταγμάτων. Ὁ Σούετ εἰς τὰ *Ταξείδια τοῦ Γόλλιβερ* ἐπικρίνει πικρῶς τὰς νεωτέρας κοινωνίας ὅτι ἐφήρμοσαν τὴν γεωμετρίαν, τὴν χημείαν

καὶ τὴν μηχανικὴν εἰς ἔργα καταστροφῆς.

Πλὴν μεθ' ὅλα ταῦτα αἱ νεώτεροι μάχαι, καθ' ἃς ἐξακοντίζονται μακρόθεν σφαῖραι ἐν μέσῳ νεφῶν καπνοῦ, εἶναι ἤττον αἱματηραὶ τῶν ἀρχαίων, καθ' ἃς οἱ μαχηταὶ συνεπλέκοντο σῶμα πρὸς σῶμα.

*

Κατὰ ῥωσικὴν τινα παροιμίαν· γίνεταί τις δεκτὸς ἀναλόγως τοῦ ἐνδύματος του, ἀλλὰ προπέμπεται ἀπερχόμενος ἀναλόγως τοῦ πνεύματός του.

ΛΥΣΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ

Χοῦς, οὐς, ὄς, σχοῦ, παράσχου

Ἐλύσαν αὐτό: πρῶτος ὁ κ. Π. Ζ. Σάρογλος.

Αἱ δεσποινίδες Χαρίκλεια Μαλοκίνη-Εὐδοξία Γρηγοριάδου, Ἀθηνᾶ Παρμενίδου· αἱ κυραὶ Δ. Κατερίνα Δ. Οἰκονόμου, Πυλὶνα Ἀμελδ, Εὐτυχία Ζωνίδου· οἱ κύριοι Β. Β. Πυλόπουλος, Π. Β. Ἡρακλείδης, Εὐστρ. Εὐστρατίου, Νεοκλῆς Εὐμολπίδης, Δ. Ῥωμαΐδης φωτογράφος Γ. Κ. Βλαχόπουλος φοιτητής.

ΑΙΝΙΓΜΑ Β'.

Σοφὸς καὶ μέγας βασιλεὺς ἔθνος ἀρχιστάτου,
Γίος μεγάλου ποιητοῦ, ἥρωος ἡγεμόνος,
Δύο ἐκ τῆς καρδίας του ἀποβαλὼν στοιχεῖα,
Ἐγένετο πόλεως κλεινῆς καὶ ἰσχυρῆς ὁ μέγας,
Περικλεῆς, ἐπιεικῆς καὶ σώφρων νομοθέτης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΕΝΙΕΡΟΣ

ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ γλυκυτάτου τῶν γάλλων μυθιστοριογράφων Ἰωσήφ Μερὺ

Τιμᾶται δρ. 5.

Εἰς τοὺς ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΣ ἑτησίαν ἢ τοῦλάχιστον ἑξαμηνιαίαν
συνδρομὴν τοῦ νέου περιοδικοῦ

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

τὸ ὠραῖον τοῦτο μυθιστόρημα δίδεται

ΔΩΡΕΑΝ